Ч. 93. Четвер 4 (17) мая 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

З Ради державної.

На засіданю палати послів ві второк відчитав президент на початку цісарске письмо в справі уступленя бар. Ґавча і іменованя кн. Гогенльогого а відтак уділив голос новому президентови міністрів. Тоді промовив кн. Гогенльоге:

Висока палато! Іменований Є. Вел. Цісарем президентом кабінету, маю честь представити ся Вис. Палаті. Приступаючи до розвиненя правительственної проґрами, позваляю собі передовсім вказати на то, що в тій проґрамі передове місце займає тота реформа виборча, котрої нинї вижидають з напруженєм всї народи Австриї, т. є. реформа теперішної системи виборчої. Ходить о то, щоби австрийске право виборче до Ради державної оперти на основі загального і рівного права голосованя і щоби на тім поли перевести засаду рівних прав супротив рівних обовязків.

Австрийска сьвідомість державна і австрийский парлямент мають через то одержати нові оживляючі сили, бо коли найширші круги населеня будуть тісно сполучені з інтересами держави, то держава зможе лиш набрати нових сил з того жерела. Через політичне зрівнанє всїх австрийских горожан австрийска ідея спільности може лиш скріпити ся; а коли дехто побоює ся, що в Палаті не буде вже місця для елементів удержуючих державу, то сподіваю ся, що через рівність всїх супротив держави перемінять ся всї елементи в удержуючі державу. Розуміє ся само собою, що розправа над так важною реформою мусить бути основна. Мусимо однак мати то перед очима, що реформа виборча не щезне вже з порядку дневного, бо там, де конечність державна і публична сьвідомість права сполучені разом задля осягненя спільної цїли, там всякий опір єсть даремний. (Грімкі оплески і брава).

Мимо того, що правительство з певностию буде підпирати парляментарне залагодженє всїх тих великих справ економічних, котрих порішеня домагають ся широкі круги населеня, то все-таки реформа виборча буде завсїгди стояти на першім плянї. Не відтручуйте, панове, моєї руки, котру вам подаю, щоби вимостити дорогу до спільної працї.

Пос. Шинерер: Ми єї відтручуємо! (Веселість.)

Правительство зробить все, щоби Вис. Палаті улекшити скоре порішенє сеї великої задачі. Правительство, що правда, знає, що противности межи всїлякими народностями, замешкуючими Австрию, зроблять також і тут трудности; однак як раз на тім поли знайдете мене неутомимим, а яко ретельний посередник буду вам давати чинну поміч. При сїй нагоді хочу ще зазначити, що шаную всякі чувства народні.

Кріпка сьвідомість народна — говорив кн. Гогенльоге дальше — дасть ся, гадаю, сполучити зі сьвідомостию і вірностию державною; длятого правительство не думає через реформу виборчу ослабляти народних партий, хоче радше всї наведені бажаня і обави розслїдити без упередженя. Правительство буде старати ся позискати всї партиї для великого дїла і узискати їх сотрудництво. Правительство піде так далеко, як то лиш може бути зі взгляду на цїлість реформи виборчої. Там однак, де би зачала ся небезпечність для реформи, зачав би ся також обовязок правительства, щоби передовсїм перевести реформу виборчу; правительство числить при тім на підпору партий. Бо й як могло би бути инакше? Міліони горожан приходять тепер до повних прав політичних, отже як би партиї не мали показати готовости до жертв, котрі впрочім не стались би шкідливі для їх інтересів народних.

Висока Палато! Реформа виборча єсть не лиш жаданєм справедливим супротив низших верств суспільности, але також основою національного мира в Австриї або значно до него причинить ся. Коли раз удасть ся на основі

4)

Образки з Каліфорнії.

Після дра В. Черного і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

До найбільших займавостий в Сан Франціско належить — треба би сказати: належало—хіньске місто або Чіна Тавн (China Town) і майже кождий чужинець, що приїде до Сан Франціска, іде єго оглянути. Єсть то місто в місті. Оно, що правда, не віддїлене мурами від прочого міста, але своїм характером, своїми домами і виглядом улиць та своїми жителями, майже виключно лиш самими мужчинами, відріжняє ся так, що творить само про себе окреме місто. В послїднім роцї жило тут 30.000 Хінців, але давнїйшими часами було їх тут далеко більше і они стали були для Американців справдешною язвою, від котрої треба було таки добре боронити ся.

Вже само відкритє золота, а пізнїйше ще більше висока платня робітників при будові зелїзницї Пацїфік звабила тут була таку масу косооких жителїв „небесної держави“, що они своєю дешевою роботою випруть всїх білих робітників та порозсїдають ся не лиш в Сан Франціско, але й по всїх більших містах вздовж зелїзницї. В 1860 р. було на американьскім заходї 34.933 Хінців а в 1870 р. в наслїдок будови зелїзницї стало їх майже вдвоє більше, бо вже 63.199. В 1880 число Хінців так було дуже збільшило ся, що було їх вже 100.822 мужчин і 4793 женщин. Требаж знати, що хіньский робітник дуже роботящий і зручний, жиє дуже скромно і ощадно і вдоволяє ся малою платнею та дивить ся лиш, щоби призбирати як найбільше гроша і вернути з ним домів. Хінцї в Сан Франціско служать білим до всего. Они ходять в хатї тихенько як коти і держать все в як найбільшім порядку. Они варять, миють, перуть і прасують, послугують при столї, миють вікна і чистять помости в комнатах, словом, роблять все, до чого їх лиш заставити. Але в своїм місті жиють они дуже нехарно, великими масами в тїсних домах, а при тім ще й не дуже зважають на моральне житє, в наслїдок чого грозить білим заєдно небезпечність якихсь заразливих недуг.

Всї ті обставини причинили ся були до того, що против Хінців в Сан Франціско підняла ся була сильна аґітация. Особливо завзяту борбу підняли були против них Ірляндцї, котрих також єсть дуже богато в Сан Франціско, а котрі так само займають ся по найбільшій части лиш самою простою роботою. Найбільшим ворогом Хінців був свого часу Ірляндець Денис Кірнї (Kearney), котрий взяв ся був проповідувати против них війну і кожду свою бесїду кінчив словами: „Хінців треба вигнати!“ В наслїдок того правительство Сполучених Держав видало було мимо договору з хіньскою державою дня 6 мая 1884 закон, котрий заборонив був Хінцям на десять лїт приїздити до краю. Коли же пізнїйше показало ся, що Хінцї мимо того приїздили через Канаду і Мехіко, то новим законом з 1 жовтня 1888 заказано їм таки зовсїм приїздити. В 1892 продовжено той закон на дальших 10 лїт і ще більше єго заострено. В наслїдок тих законів число Хінців зменшило ся дуже значно і аж в послїдних роках знову трохи прибільшило ся.

Хіньске місто в Сан Франціско займає кілька квадратових бльоків. Але тоті жовті чужинцї побудували тут собі самі лиш мало домів, а загнїздили ся в давних, що належали до білих; они зробили так як ті воробцї, що лїзуть до чужого гнїзда та ще єго занечищують. Доми тут по найбільшій части погано запущені. Мури від диму і бруду аж чорні, тинк на многих повідпадав і виглядає гола цегла. Запустїлість виступає ще більше там, де долина замальована яркими красками, щоби звернути увагу на якийсь крам або реставрацию. Шиби у вікнах замащені, многі повибивані а злишні вікна позабивані дошками або позаставлювані старими паками. В инших знов домах, де потреба було більше вікон, повибивані в мурі квадратові дїри, заслонені дротяною сіткою.

Житє з тих домів пре ся на улицю, давні бальконі з зелїзним поручем попродовжувані иногдї як плоти або пороблені нові бальконі, через котрі від поверха до поверха ідуть огневі драбини. Перед декотрими вікнами пороблені полицї з дошок а на них сушить ся білє або стоять збанки і горшки а навіть всїлякі страви. В темних пивницях, до котрих сходить ся з тротоару по вузких а стрімких сходах, знаходять ся крами і ремісничі робітнї та пральнї, кождий кутик використаний. Понад долїшною частию дому виступають иногдї широкі дашки, окапи, аж на улицю, а з них перед крамами звисають довгі хоругoвки з хіньскими написа-

реформи виборчої прийти до порозуміня межи національними партиями, то не виключена надія, що то порозуміне буде можливе і в инших точках жадань народних. Тоді приступлять охотно до спільної праці також і ті, котрі доси не дали ся до того наклонити. І длятого ще раз повтаряю: Правительство буде старати ся довести в справі загального, рівного права голосованя до побіди.

Говорячи про відносини до Угорщини, повитав кн. Гогенльоге передовсїм з вдоволенєм привернене парляментарних відносин в тамтій части Монархії і підніс, що було би для обох половин Монархії дуже пожиточно, коли би раз щезла непевність взаїмних відносин а замість безнастанних розпоряджень запанували тревало управильнені відносини. На той погляд годять ся оба правительства. Наше правительство готове розпочати переговори що до цїлого комплексу справ, щоби в спільнім інтересі дійти до порозуміня.

Президент міністрів єсть переконаний, що коли обі сторони приступлять до переговорів з однаковою льояльностию і щирою охотою порозуміня, то до порозуміня прийде. Буде благодатию як для Австриї так і для Угорщини, коли на місце дотеперішного стану удасть ся завести відносини, оперті на взаїмнім довірю, котрі не були би наражені на потрясеня, що повтаряють ся периодично. Але порозуміне то мусить бути переведене на цїлій лїнії, без односторонних уступок на нашу некористь. Правительство у всїх справах буде порозумівати ся з Радою державною і без неї не порішить нічого. Успіх того щирого наміру правительства зависить також в значній мірі від готовости Палати в уділеню підпори в переведеню того наміру.

На поли внутрішної адміністрациї буде правительство опирати ся на непохитній основі законів державних та окаже зрозуміне і як найбільшу прихильність для всїх справедливих жадань. Однакже з того становища виходить для него право домагати ся від кождого горожанина, щоби й він держав ся строго законних постанов. Правительство буде позіставати в заєдній стичности з покликаними чинниками автономічними всїх країв і буде старати ся з власного переконаня пізнати культуральні і економічні потреби всїх народів, а там, де знайде дійстну потребу, не занедбає нічого в цїли єї заспокоєня.

Я представив коротко цїли, котрим правительство бажає посьвятити всї свої сили. Проста річ, що я не сказав нічого нового, бож більша часть партий єсть гадки, що для правительства нема иншої дороги, як розпочате дїло реформи виборчої довести успішно до кінця.

Я сьвідомий того, що палата без взгляду на ріжниці гадок межи поодинокими партиями виступила би против кождого правительства, котре хотїло би закинути реформу виборчу, бо всї то розуміємо, що з реформою виборчою настане не лиш розширене рівноуправненя політичного, але також ера внутрішно скріпленого парляментаризму, котрий скріпить також силу держави. Маючи на оці осягнене тої цїли, не залишимо ужити ніякого средства, бо видите панове перед собою правительство, котре не знає висшої цїли над суспільну і народну силу сполученої Австриї. (Грімкі оплески і брава).

Палата ухвалила відтак відкрити дискусию над бесїдою Президента міністрів. Опісля приступлено до розправи над пильностию внесеня пос. Шінерера і тов. в справі угорскій. По короткій дискусиї відкинено пильність а відтак залагоджено цїлий ряд справ ненарушимости посольскої і засїданє закрито а слїдуюче назначено на пятницю.

Вісти політичні.

Реорґанизация в міністерстві. — Чутка про стрічу німецкого цїсаря з царем. — Події в Росиї.

В парляментарних кругах говорять, що на случай вступленя до кабінету кількох проводирів партий яко міністрів-земляків, настане також зміна в управі міністерства фінансів. Кажуть отже, що др. Косель уступить, а на его місце прийде віцепрезидент фінансової дирекциї для долїшної Австриї др. Шпіцміллер, котрий знає дуже добре справу угоди з Угорщиною і брав видну участь в давнїйших переговорах з Угорщиною. Коли же би тепер або пізнїйше прийшло до нової парляментаризациї, то очевидно і міністерство фінансів було би обсаджене якимсь членом парляменту.

Berl. Tagbl. одержав вість, що цїсар Вільгельм і цар Николай мають під конець сего місяця з'їхати ся десь на граници. З Королевця наспіла вість, що цїсар Вільгельм має побути в Ґумбінен не кілька годин як було первістно постановлено, але кілька днів. Потвердженя чутки о стрічи монархів ще нема і може бути, що она опирає ся лиш на здогаді, котрий насунула згадана зміна диспозиций; але стріча така в теперішних часах, коли Анґлїя заключивши союз з Франциєю, робить заходи, щоби позискати собі Росию, єсть можлива.

Найважнїйшою вістию з Росиї єсть дискусия в Думі державній над адресою. Комисия адресова, до котрої вибрано також двох Українців, Назаренка і Шемета, виготовила на час проєкт адреси і предложила єї повній палатї. В адресї зараз на самім початку сказано, що Дума, котра складає ся з заступників всїх кляс і народностий та відновить Росию і заведе порядок державний на основі мирного сожитя і горожаньскої свободи всїх, уважає своїм обовязком вказати, що услївя, в яких край в дїйстности жиє, роблять неможливою успішну роботу в цїли відродженя найлїпших сил краю. Дальше сказано в адресї, що найбільше болючою точкою в житю державнім єсть самоволя урядників. Успокоєня не буде доти, доки власти будуть крити ся за царем і в его імени допускати ся насильств, доки цїла адміністрация не буде змінена. Лиш тоді, коли міністри стануть ся одвічальними перед народом, може в умах укріпити ся понятє повної неодвічальности царя. Дальше жадає адреса виїмкових законів о скріпленій охранї, о воєннім станї, знесеня Ради державної, котра єсть стїною, що дїлить царя від народу; жадає ненарушимости особи і свободи слова, праси товариств, зборів і страйків, знесеня всїх привилеїв станових, народних і віроісповідних, заспокоєня віддавна доспілих жадань поодиноких народів а наконець повної політичної амнестиї.

Новинки.

Львів, дня 16-го мая 1906.

— **Затверджене вибору.** С. В. Цїсар затвердив вибір Тадея Старжиньского, властителя Деревні, на маршалка, а о. Йос. Долошицкого, гр.-кат. пароха в Добросині, на заступника маршалка ради повітової в Жовкві.

ми; висше на домі суть иноді прибиті чорні таблиці з позолочуваними лабками, а величезні позолочувані або посріблювані зуби показують, що там мешкає лїкар від зубів.

Особливо вузкі улиці з торговлями, де продають всїлякі артикули поживи, роблять дуже гидке вражінє. В ятках висять шмати брунатного мяса з жовтим товщем і тельбухи; крами, де продають рибу і де стоять коші з всїлякими морскими зьвірятами, крами з дробом, де в койцях знаходять ся качки і кури, ширять таку воню, що годї туди перейти, а довжезні, тоненькі хіньскі ковбаси та всїлякі печені і сушені ласощі можуть надити лиш синів небесної держави. Улиці тут хоч і не такі правильні як в прочім місті, то все-таки не такі брудні і воняючі, як би то можна судити з домів. Задля великої небезпечности, що тут, де таке множество людий на купі, як пчіл в улию, могла би легко вибухнути якась пошесть, дбають власти о як найбільшу чистоту і всюди чути запах карболю або якогось иншого средства десінфекцийного, так, що здає ся, як би тут були самі шпиталї. Коли я оглядав місто, лежала ще серед улиці тлїюча купа а в нїй було ще видко останки якоїсь спаленої постелї і пару підошв від чобіт, мабуть майно якогось чоловіка, що помер на якусь підозріну недугу.

Хінцї з малою ріжницею убирають ся тут однаково: на голові чорний мягкий капелюх повстяний, рідко соломяний, або шовкова шапочка з червоним скляним ґузиком на середині, чорний короткий кафтан, по найбільшій части без ковнїра, синї маринарскі або подібної темної краски штани і запинані черевики з білими повстяними підошвами. А вже у кождого Хінця мусить бути его відзнака і его гордість: довга звисаюча коса, котру лиш рідко при роботї обкручують довкола голови. Вечером при сьвітлї ліхтарень і при слабім сьвітлї, що добуває ся із крамниць, люди тоті, що на своїх мягоньких підошвах сунуть ся так тихо, що їх не чути і нараз висувають до сьвітла свої погані, жовті аж до коси обголені голови, роблять дуже диве, якесь несамовите вражінє. Коли покаже ся якийсь старий чоловік, то здає ся, що видимо перед собою голову якогось трупа.

На яких дванайцять мужчин припадає одна женщина, бо Хінцї по найбільшій части не хотять набирати з собою жіночого тягару, щоби їм відтак лекше було вертати до рідного краю. Женщини убирають ся зовсїм по хіньски, чорні кафтани, иноді й кілька один верх другого і легонькі шаравари. Чорне блискуче волосє єсть завсїгди хорошо причесане. Та й дїтий можна лиш дуже рідко побачити. Иноді бігають они на улици а замість коси сторчить їм на голові ще лиш тоненький короткий хвостик. Они бувають иноді зі своїми чорненькими блискучими оченятками досить хороші і у них ще не видко того поганого монґольского типу, який характеризує старших. Той брак жінок і дїтий і трудолюбивість та обережна здержаливість мужчин єсть причиною, що на улицях сеї части міста, хоч там жиє дуже богато людий, буває иноді досить глухо і пусто.

В день можна без обави навіть з дамами ходити по хіньскім місті; але вечером треба брати собі проводиря, бо сам чужинець не відшукав би деяких інтересних місцевостий. Коли змеркне ся, виходять зі всїх великих готелів малі громадки людий під проводом якогось чоловіка, звичайно якогось давного поліцияна, та ідуть до хіньского міста. В одній такій громадцї бачив я якогось мурина і вистроєну після найновійшої моди муриньску панну, котра хусточкою затулила собі свої грубі губи, щоби укрити сьміх, коли побачила якусь Хінку в шараварах. Чорна панна в своїй сукни обшитій мережевом уважала ся за щось висшого від простої Хінки!

(Дальше буде).

— **Є. Е. п. Намістник** гр. Андрей Потоцкий повернув вчера вечером до Львова.

— **Шевченкові вечерниці.** Молодіж учительского семинара в Сокали обходила 12-го с. м. 45-ті роковини смерти Тараса Шевченка. Добірна і знаменито виконана програма дала численно вібраній публиці правдивий пир. Передовсім одна в 12 точок програми, Біликовского „Гамалїя" хор мужеский в акомпаніяментом орхестри і декламациею виправила гостий з одушевлене. Уладженем вечерка щиро заняв ся проф. С. Вітошиньский, котрий в додатку гарним вступним словом причинив ся значно до звеличаня торжества. Хором і орхестрою управляв уміло п. Зеґарковский, учитель музики. На закінчене промовив до молодїжи директор Вагилевич, котрий звертаючись до будучих ширителїв просьвіти, візвав їх теплим словом, щоби по завіту Тараса, жертвували свої духові сили для свого народа.

— **„Народна Гостинниця"** у Львові прийме на науку шість хлопців, а то по двох до реставрациї, каварнї і готелю. Услівя: укінчений що найменше тринайцятий рік житя і укінчена що найменше четверта кляса чотирокласових народних шкіл. (З висшими школами мають першеньство). Ученик одержить харч і мешкане, а о приписану одїж мають старати ся родичі. Наука тревае три роки. До неостемпльованого поданя треба долучити: метрику, сьвідоцтво з послїдного півроку шкільного і заяву вітця, що дасть ему приписану одїж, біле і постіль, та що позволяе малолїтному вступити на висше згадану науку. Заяву тую мае отець взглядно опікун підписати при двох сьвідках. Вступлене на науку послїдуе імовірно в половині серпня.

— **Спроневірене на почтї.** З Буська доносять: В тутешнім почтовім урядї відкрив почтовий комісар, що приїхав зі Львова на інспекцию, значну дефравдацию в квотї около 6.000 корон. Тутешний почтмайстер Ант. Петшиковский утік. Єсть підозріне, що спроневірена сума покаже ся значно висшою. Дирекция почт розіслала за дефравдантом стежні листи.

— **Товариство „Руска Бесїда" в Станиславові** устрою в недїлю дня 20 мая в нових комнатах при ул. Голуховского ч. 4 при співучасти „Станиславівского Бояна" вечер сполучений з танцями. Вступ 1·50 від особи. Стрій візитовий. Початок точно о год. 8 вечер.

— **Зазив до читалень „Просьвіти".** Незадовго, бо вже 29-го червня с. р. відбудуть ся загальні збори товариства „Просьвіта" у Львові. До звіту з дїяльности видїлу суть конечно потрібні справозданя читалень. До кождої читальнї „Просьвіти" вислано відповідний бланкет, але до тепер заледви третя часть зволила над слати свої справозданя. Просимо поспішити ся видїли читалень, а особливо їх голови мають сповнити сей обовязок — наложений на них статутом — під особистою відвічальностию. — З канцелярії товариства „Просьвіта" у Львові.

— **Дрібні вісти.** У Відни відбуде ся дня 8 і 9 вересня с. р. з'їзд австрийских адвокатів і нотарів. — Помершний сими днями соймовий посол бл. п. Станислав Гневош записав на руску церков в Тростяници, котрого був властителем, 10.000 корон.

— **Огнї.** Сими днями погоріли в Зїболках, жовківского повіта, чотири селяньскі загороди. Шкода, обезпечена на 2400 корон, виносить 4110 корон. Огонь спричинили дїти, що бавили ся сїрниками.

— **Загадочний хлопець.** Капраль львівскої полиции Благий, відставив на інспекцию полицийну 9-лїтного хлопця, Людвика Фурдину, що блукав ся без цїли по улицях Львова. На інспекциї візнав приставлений, що походить із Скалата, есть сином тамошного дорожника і утїк перед 14 днями з дому родичів тому, що отець поводив ся з ним надто остро.

— **Смерть під колесами поїзду.** З Мостиск пишуть: Онегди в ночи найдено на зелїзничім шляху недалеко стациї Судова Вишня труп незвістного мужчини з відтятими ногами. Доси не удало ся розпізнати тотожности покійника.

— **Злодїйска шайка.** Полициї в Тарнові удало ся сими днями вислїдити і арештувати шайку злодїїв, зложену з шістьох осіб, самих жидів з Королївства польского. Ті гостї бушували найбільше в зелїзничих поїздах в часї їзди, окрадаючи головно їдучих до Америки або вертаючих звідтам робітників. Арештованих злодїїв передано окружному судови в Тарнові.

— **Самоубийство.** З Нового Санча доносять, що ученик VII. кляси ґімназияльної, Годованьский, кинув ся на тамошнім двірци зелїзничім під колеса поїзду. Годованьский ждав на поїзд і коли той рушив із стациї, наблизив ся до шин та в однїй хвили кинув ся під машину, так що вже не можна було машини здержати. Колеса перетяли тїло самоубийника на двое. Жив ще яких кілька мінут. Причина самоубийства незвістна. Годованьский був пильним учеником і був люблений професорами.

† **Померли:** Ігнатий Здрасіль, нотар в Станиславові, в 88-ім роцї житя; — Василь Солонар, старший учитель в Тереблештах на Буковинї, дня 4 с. м. в 50-ім роцї житя; — Дмитро Прибила, народний учитель, дня 10 с. м. в Романові, в 23-ім роцї житя; — о. Йосиф Мохнацкий, парох в Лабовій, мушиньского деканата, дня 14 с. м., в 64-ім роцї житя, а 41-ім сьвященьства; — Філярет Соневицкий, судовий офіциял в Тернополи, дня 14 с. м., в 50-ім роцї житя.

Телеґрами.

Будапешт 16 мая. Праса тутешна обговорюе бесїду президента міністрів кн. Гогенльоге. Pest. Lloyd робить закид, що президент міністрів піднїс цїлий комплекс справ що до відносин Австриї до Угорщини, а то рівнае ся жаданю ревізиї цїлої угоди з 1867 р., підчас коли угорске правительство стоїть на основі тої угоди. Що до реформи виборчої то згадана ґазета каже, що погляди кн. Гогенльоге суть занадто оптимістичні. Коли схоче справу перевести, буде мусів ужити відповідної енерґії.

Петербург 16 мая. Проект адреси виготовленої 3 членами Ради державної жадае амнестиї для всїх тих, що підчас революциї переступили закони, але не допустили ся нарушеня чужого майна і житя. Над справою амнестиї радять також в міністерстві справедливости.

Калїярі (Сардинія) 16 мая. Підчас онегдашних розрухів було 35 вояків і 18 демонстрантів зранених; двох з демонстрантів нинї померло.

Бордо 16 мая. Росийский пароход „Лев" стовкнув ся минувшої ночи з якимсь італіяньским кораблем, котрий затонув разом з 10 людьми залоги.

Петербург 16 мая. В дальшій дискусиї над адресою забирали голос посли: Міклашевский (чернигівскої ґуб.), котрий виступив дуже остро против правительства за обмежене наданих свобід; — Родічев (тверска ґуб.) виступав против Ради державної і жадав парляментаризациї міністерства; — пос. ґр. Йос. Потоцкий (волиньска ґуб.) говорив в справі вивлащеня більших властителїв; — Рижков (катеринославска ґуб.) атакував Раду державну.

Петербург 16 мая. Дотеперішний секретар державний ґр. Лямсдорф покликаний на 1906 р. до Ради державної.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 15-го мая: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·40 до 8·60; жито 5·70 до 5·90; овес 7·10 до 7·30; ячмінь пашний 6·50 до 6·70; ячмінь броварний 7·20 до 7·70; ріпак —·— до —·—; льнянка —·— до —·—; горох до варення 8·50 до 10·—; вика 0·— до 0·—; бобик 6·20 до 6·40; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона —·— до —·—; конюшина біла —·— до —·—; конюшина шведска —·— до —·—; тимотка —·— до —·—.

За редакцию відповідае: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).